

‘Dat machogedrag van Italianen is gebaseerd op helemaal niets’

Schrijver **Nico Dijkshoorn** (55) werkt aan zijn boek *Natte macaroni*. Op zijn vensterbank heeft hij een hoekje ingericht met lelijke souvenirs.

tekst JORIEKE VAN NOORLOOS portretfoto HARMEN DE JONG

1

2

3

Mooiste land “Noorwegen is het mooiste land dat ik ooit heb gezien. Die natuur, die ongereptheid: fantastisch. Je hebt daar ook ontzettend lange tunnels, waar je soms twintig minuten lang in zit. Iedere keer als wij zo’n tunnel uitkwamen, moesten we allebei bijna huilen van wat we dan zagen – helemaal alleen met die fjorden en dat water. Echt een belachelijk mooi land.” 1)

Volk “Belgen en Duitsers vind ik over het algemeen aardige mensen. Italianen werken vaak op mijn lachspieren. Dat machogedrag van die mannen is gebaseerd op he-le-maal niets. Ze zijn net één meter zeventig, rijden in een roze polo en een raar broekje op een scooter en dan denken die *motherfuckers* dat ze de koningen van de wereld zijn. Hilarisch. Die enorme zelfverzekerdheid zie je overal in terug. Al gaan ze even tanken of een paprika kopen, ze maken van iedere simpele handeling iets enorm sexy’s. Verder vast heel aardige mensen, hoor.”

Geboorteplek “Ik ben geboren in Amsterdam en heb zeven jaar in de Sint Willibrordusstraat in De Pijp gewoond. Daarna zijn we naar Amstelveen verhuisd, waar toentertijd als een gek flats werden gebouwd. Wij zijn toen in een van die flats komen te wonen, met nog zeventig gezinnen. Dat is denk ik mijn redding geweest. In Amsterdam kon ik als zeventjarige niet zomaar de straat op en was ik erg afhankelijk van mijn moeder, maar in Amstelveen had ik in die nieuwe flat ineens 35 vriendjes erbij en konden we spelen op alle speeltoestellen die in de wijk stonden.”

Personeelsuitje “Met de jongens van GeenStijl ben ik negen jaar geleden drie dagen naar Barcelona geweest,

als personeelsuitje. Wat heb je dan nodig? Twee onderbroeken en een shirt, of zo. Maar het zit zo diep in me om altijd een koffer mee te nemen op vakantie, dat ik die reis ook een hele hutkoffer met boeken meenam. Belachelijk natuurlijk. Ik was de enige die dat deed.”

“Ik had een heel ruig beeld van die jongens van GeenStijl, zoals Dominique Weesie en Rutger Castricum. Nee hoor. Zijn we in Barcelona, gaan ze allemaal heel lief souvenir-tjes kopen voor hun kinderen en vrouwen. We waren echt jongens uit de provincie. Maar ik was wel de grootste lul, met m’n koffer. Ze hebben me er nog jaren mee gepest.” 2)

Tegenzin “Ik heb tijdens de vakantievoorbereidingen altijd een lichte vorm van tegenzin. Op vakantie gaan is zo teleurstellend burgerlijk. Dat je dan op zo’n afgemeten tijdvak, tussen juni en september, ergens heen gaat. Want de kinderen hebben lekker vrij. Ik denk dat ik er heel opgewonden van zou worden als we eens een jaartje niet op vakantie gaan.”

“Maar als ik er eenmaal ben, vind ik het heerlijk, zo kinderachtig ben ik dan ook wel weer. Dan wil ik ook niet meer terug en wil ik daar ineens een huis kopen. Ik ben veel naar Griekenland geweest; op mijn achttiende bedacht ik om daar een bedrijf te beginnen, in meloenen of in zwembaden schoonmaken, zoiets. Ik denk daar soms nog verbijsterd aan terug.” 3)

Inwoner “Een van de stoerste dingen van in het buitenland zijn, vind ik dat het vaak lijkt alsof ik in het land woon waar ik op vakantie ben. Met die kop van mij kan ik in Spanje doorgaan voor een oude, krankzinnige taxichauffeur en in Stockholm voor autochtoon. We hadden eens een prachtig huis gehuurd in Parijs.

Ik deed mijn best om heel nonchalant de code van de deur in te toetsen, zodat die Parijzenaren zouden denken: nou, die meneer heeft het goed voor elkaar. Terwijl ik er dan maar een week zit.”

Souvenir “Ik heb thuis, op mijn vensterbank, de ‘lugubere souvenirhoek’. Ik maak er een sport van om op vakantie een zo lelijk mogelijk souvenir-tje mee te nemen. Eén ding durf ik er eigenlijk niet neer te zetten, zo obsceen is het. Ik kocht in 2011 op een Frans marktje een tafelaanstecker in de vorm van de Twin Towers – een week na de aanslagen. Daarin zat een vliegtuig waaruit het vlammetje kwam. Dat iemand na die aanslag dacht: verdomme, dat is een goed idee! Laten we een tafelaanstecker maken van de Twin Towers en die verkopen op de markt! En dat diegene dan gauw is gaan knutselen en lijmen. Dat vind ik fascinerend.”

BESTEL DE KRANT OP MAAT

THUISBEZORGD

OP UW SMARTPHONE

OP UW TABLET

OP UW PC

GA NAAR PAROOL.NL/ABONNEREN